

ΑΠΛΩΝΕΤΑΙ η φωτιά στη Μέση Ανατολή με την εισβολή ισραηλινών δυνάμεων στη Γάζα εξοντώνοντας αμάχους, ενώ η διεθνής κοινότητα κάνει δήθεν από τις πολυθρόνες των γραφείων τους «έκκληση για αυτοσυγκράτηση». Ναι αγαπητοί μου αναγνώστες, πρωτοχρονιάτικα και την ιερή τους μέρα της αργίας του Σαββάτου επέλεξε το κράτος –φονιάς για να εισβάλει από αέρος στη λωρίδα της Γάζας και να την κάνει ακόμα μια φορά κόλαση πυρός, γης Μαδιάμ, έναν Γολγοθά οργής, θρήνου και εκδίκησης. Ωκεάνια κύματα αποτροπιασμού και οργής για τη «δυσανάλογη αντίδραση» του Ισραήλ. Με ποια λογική για δέκα ρουκέτες που έριξε η Χαμάς στα χέρσα χωράφια του Ισραήλ να προσθέσει και πάλι τόσο αίμα αθώων; Οργή όμως και για τους πατρώνες του κράτους –φονιάς, τους Αμερικανούς που δικαιολόγησαν τη ναζιστική λογική των στυγνών εγκληματιών, αλλά και για την απεχθή, ουδέτερη γλώσσα της διεθνούς κοινότητας και ειδικά της τραγικής Ευρώπης, που βλέπουν αθώους πολίτες, ανάμεσά τους και παιδιά να σκοτώνονται και αυτοί να περιορίζονται σε αυτοσυγκράτηση και ευχολόγια.

ΜΕ ΕΚΚΛΗΣΕΙΣ όμως και ευχολόγια, όπως έχει αποδειχθεί, το κράτος –φονιάς όχι μόνο δεν θα συνετιστεί αλλά θα συνεχίσει τις ανθρωποκτόνες επιθέσεις του εναντίον των ξυπόλητων μουσουλμάνων γειτόνων του και η αιματοχυσία θα συνεχίζεται. Μόνον αν οι ισχυροί του δείξουν τη γροθιά τους, τότε μόνον το κράτος

–φονιάς θα σταματήσει τις βάρβαρες επιθέσεις του και θα κατευνάσει το φιλοπόλεμο πνεύμα που ταλανίζει για δεκαετίες τώρα την άμοιρη αυτή περιοχή της Παλαιστίνης. Γιατί είναι απάνθρωπο να τιμωρούνται όλοι οι Παλαιστίνιοι στη Γάζα εξαιτίας της δράσης ορισμένων μαχητών της Χαμάς. Ποιος όμως έχει τη διάθεση να παρέμβει και να καλέσει το Ισραήλ να σταματήσει αμέσως «τη δυσανάλο-

γούν ή το παρακάμπτουν. Ενώ όλοι γνωρίζουμε ότι ο ΟΗΕ είναι μια μαριονέτα των ΗΠΑ. Γι' αυτό η Γάζα για το Ισραήλ είναι ένα ξέφραγο αμπέλι που μπουκάρει όποτε θέλει και τη μετατρέπει κρανίου τόπο.

ΥΠΑΡΧΕΙ όμως και το ερώτημα: Αφού όλοι γνωρίζουμε ότι η Χαμάς θέλει να εξαφανίσει από το χάρτη το Ισραήλ, μήπως αυτή η ναζιστική συ-

στις αμερικανικές πλάτες παρακάμπτει όλους τους κανόνες του διεθνούς δικαίου και από κράτος έχει εξελιχθεί σε κράτος –φονιάς και με ναζιστικές μεθόδους χτυπάει όποιον γουστάρει, όπου γουστάρει και όποτε γουστάρει. Ένα κράτος τρομοκράτης που μόνη του δουλειά είναι να εξοντώνει. Που αρνείται στους Παλαιστίνιους να υπάρχουν ασφαλείς στο δικό τους κράτος. Και όσο το Ισραήλ, στηριγμένο στις πλάτες των ΗΠΑ, υπάρχει αλαζονικό, ασύστολο και αποκρουστικό, τόσο θα συσπειρώνει το μίσος εναντίον του όλων των μουσουλμάνων του κόσμου, που το μίσος σήμερα της Χαμάς και της Χεζμπολάχ θα μοιάζει αύριο με το άκρον άωτον της μετριοπάθειας.

ΧΡΕΟΣ λοιπόν όλου του πολιτισμένου κόσμου είναι να κινητοποιηθεί για να καμφθεί η φιλοπόλεμη τακτική του Ισραήλ, που δεν νοιάζεται για την υψηλή οργή, ούτε φαίνεται να νιώθει τύψεις ή να αισχύνεται, που πανταχόθεν πλέον ακούγονται κραυγές των μαυροφορεμένων μανάδων και για τις ναζιστικές μεθόδους που χρησιμοποιεί εναντίον αμάχων. Οφείλει η διεθνής κοινότητα να τριξεί τα δόντια στο Ισραήλ, ότι αν συνεχίσει την εξόντωση των Παλαιστινίων και αν δεν σταματήσει αμέσως την εισβολή στη Γάζα, το κόστος των συνεπειών για το κράτος του Ισραήλ θα είναι πολύ μεγάλο. Γιατί μόλις σιγήσουν τα όπλα θα αφοπλίσουν και την παραφροσύνη του Ισραήλ και το μίσος της Χαμάς.

Κράτος – Φονιάς

γη χρήση βίας» κατά των Παλαιστίνιων; Η στάση της Αμερικής του Μπους στο ζήτημα της Παλαιστίνης γενικότερα είναι κατάφωρα μεροληπτικό. Για την πολεμική εμπλοκή στη Γάζα κατηγορήσε τη Χαμάς και λέξη για το Ισραήλ, ενώ η Κοντολιζα Ράις επανέλαβε και αυτή ότι η Χαμάς γι' αυτή την εισβολή έχει την «ειδική ευθύνη». Το συμβούλιο ασφαλείας από το άλλο μέρος έχει προ πολλού αχρηστευτεί από τις Ηνωμένες Πολιτείες, που το αγνο-

μπεριφορά του Ισραήλ είναι δικαίωμα επιβίωσης; Κανείς δεν το αμφισβητεί ότι το Ισραήλ έχει αναφαίρετο δικαίωμα να υπάρχει και κανένας ιδεοληπτικός αντισιμιτής δεν δικαιούται να ζητεί την καταστροφή του ή τη μεταφορά του κράτους αυτού. Οι Ισραηλινοί δικαιούνται να ζουν με ασφάλεια σε δικό τους κράτος, αναγνωρισμένο από όλους ακόμη και από τη Χαμάς. Εδώ όμως συμβαίνει κάτι διαφορετικό. Το Ισραήλ στηριγμένο

“Εν Ιορδάνη βαπτιζομένου σου Κύριε...”

Τα Θεοφάνια (ή Θεοφάνεια) είναι μεγάλη ετήσια χριστιανική εορτή της ανάμνησης της Βάπτισης του Ιησού Χριστού στον Ιορδάνη ποταμό από τον Άγιο Ιωάννη τον Βαπτιστή (Ή), η τρίτη και τελευταία εορτή του Δωδεκαημέρου (εορτών των Χριστουγέννων). Το όνομα προκύπτει από την φανέρωση των τριών προσώπων της Αγίας Τριάδας που σύμφωνα με την παράδοση συνέβη. Λέγονται επίσης και Επιφάνια και Φώτα (ή των Φώτων).

Ιστορικό

Στις αρχές του 30ου έτους της ηλικίας του Ιησού, ο Ιωάννης (ο Πρόδρομος), που ήταν 6 μήνες μεγαλύτερος του Χριστού και έμενε στην έρημο, ασκητεύοντας και κηρύττοντας το βάπτισμα μετανοίας, βάπτισε και τον Ιησού στον Ιορδάνη ποταμό. Κατά δε τη στιγμή της Βάπτισης κατέβηκε από τον ουρανό το Άγιο Πνεύμα υπό μορφή περιστεράς στον Ιησού και ταυτόχρονα ακούσθηκε φωνή (από τον ουρανό) που έλεγε ότι: Ούτος εστί ο Υιός του Θεού ο αγαπητός δια του οποίου ευδόκησε ο Θεός να σώσει τους αμαρτωλούς. Το γεγονός αυτό έχουν καταγράψει οι τρεις από τους τέσσερις Ευαγγελιστές, ο Μάρκος, ο Ματθαίος και ο Λουκάς.

Αυτή δε είναι και η μοναδική φορά της εμφάνισης, στη Γη, της Αγίας και ομοουσίου και αδιαιρέτου Τριάδος υπό του πλήρους «μυστηρίου» της Θεότητας.

Τελετές

Ως κύριες τελετές των Θεοφανίων θεωρούνται οι παρακάτω

* Μέγας Αγιασμός (Θρησκευτική τελετή που λαμβάνει χώρα εντός των Εκκλησιών).

* Κατάδυση του Τιμίου Σταυρού (Θρησκευτική τελετή που ακολουθεί του Μεγάλου Αγιασμού και γίνεται η κατάδυση του Σταυρού σε ακτή Θάλασσας, εντός λιμένων, όχθες ποταμών ή λιμνών και στην ανάγκη σε δεξαμενές νερού όπως στην Αθήνα.

* Επίσημη κατάδυση του Σταυρού: Πολιτειακή, Πολιτική και Θρησκευτική (Αρχιερατική) εορτή της επίσημης κατάδυσης του Σταυρού όπου παρίστανται οι Αρχές της Χώρας. Από τις αρχές του 1900 επίσημη κατάδυση ορίστηκε να γίνεται στον Πειραιά έναντι της παλαιάς βασιλικής αποβάθρας ή του παλιού Δημαρχείου, σήμερα μπροστά από τον Ναό του Αγίου Σπυρίδωνα. Παρόμοιες τελετές γίνονται σε όλους τους Νομούς της Χώρας.

* Από προπολεμικά απαγορεύτηκε στον Πειραιά η ανέλκυση του Σταυρού από βουτηχτές, μετά από θανάσιμη συμπλοκή αμφοτέρων κολυμβητών, σήμε-

ρα αυτή γίνεται με κορδέλα που φέρει ο Σταυρός.

Έθιμα

Ως κύρια έθιμα (ελληνικά) των Θεοφανίων θεωρούνται τα:

1. Κάλαντα Φώτων που λένε τα παιδιά τη παραμονή της εορτής. Από τα κάλαντα αυτά μόνο το «κάλαντο» που λέγεται στη Πάτμο θεωρείται εξ ολοκλήρου θεολογικό απαλλαγμένο από κάθε άλλη επιρροή. Αυτό αρχίζει με τη δημιουργία του κόσμου και φθάνοντας την ημέρα που ο Θεός όρισε τα ύδατα συνεχίζει με το προπατορικό αμάρτημα της Εύας και αμέσως μετά αναγγέλλει τη Βάπτιση του Ιησού στον Ιορδάνη ποταμό με μόνιμη επωδό των στίχων το «Καλή σου μέρα Αφέντη με την Κυρά».

2. Η ανέλκυση του Σταυρού (το “πιάσιμο του Σταυρού”) από κολυμβητές, τους Βουτηχτάδες. Αυτός που πιάνει το Σταυρό αφού πρώτα το φιλήσει το περιφέρει στις οικίες και λαμβάνει πλούσια δώρα. Χαρακτηριστική απόδοση του εθίμου αυτού έχει γίνει και από τον ελληνικό κινηματογράφο στη ταινία “Μανταλένα” (έστω και κομικοτραγικά), που γυρίστηκε στην Αντίπαρο, όπου πρωταγωνιστές των βασικών ρόλων ήταν ο Παντελής Ζερβός (ως

ιερέας) και η Αλίκη Βουγιουκλάκη (ως βουτηχτής).
3. Ο Αγιασμός των οικιών από τους ιερείς,
4. Το “Πλύσιμο” των εικόνων (Δείτε παρακάτω Λαογραφία) και
5. Ο χορός των καλικάντζαρων.

«Εν Ιορδάνη βαπτιζομένου σου Κύριε η της Τριάδος εφανερώθη προσκύνησις του γαρ Γεννήτορος η φωνή προσεμαρτύρει Σοι αγαπητόν Σε Υιόν ονομάζουσα και το Πνεύμα εν είδει περιστεράς εβεβαίω του λόγου το ασφαλές Ο επιφανείς Χριστέ ο Θεός Και τον κόσμον φωτίσας δόξα Σοι»